

[Ole Bjørn Kraft.]

Maalbevidsthed, naar Indenrigsministeren skulde gennemføre disse Foranstaltninger. Allerede ved Forespørgselsdebatten i September havde jeg Lejlighed til at vise, hvordan Ministeren Aar ud og Aar ind, bogstavelig talt, har sagt, at nu skulde det ske, nu var Handlingens Time inde. Blader man Forhandlingsreferaterne igennem, vil man se, at Ministeren har sagt: Nu er Øjeblikket kommet — og hver Gang kan man ikke gøre andet end at sige: Ja, naar Ministeren nu siger, at Øjeblikket er kommet, er vi tilfredse med det. Naar Tiden gaar, og det, vi havde ventet skulde ske, ikke sker, saa kommer Øjeblikket for os til at kritisere det. Ministeren kan derfor aldeles ikke her finde noget Modbevis mod det, jeg har sagt i denne Sag.

Første Næstformand (Vanggaard): Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Aksel Møller: Den højtærede Indenrigsministers Bemærkning før giver mig Anledning til paa ny at understrege, at den Kritik, der fra Fællesudvalgets Side blev fremsat i Anledning af den økonomiske Afgørelse af disse Spørgsmaal ved Finansloven i April 1939, var en fuldkommen enstemmig Kritik omfattende alle de Partier, der var repræsenteret inden for det paagældende Fællesudvalg for det storkøbenhavnske Luftbeskyttelsesomraade. Naar jeg har haft Lejlighed til og ment det rigtigt i det Udvalg, der havde været nedsat om dette Lovforslag, at henlede Opmærksomheden paa, at vi fik Vidende om denne Tekstanmærkning paa et Tidspunkt, hvor vi endnu ikke havde fremsat det Forslag, som vi ifølge selve Luftbeskyttelsesloven havde Pligt til og Ret til at fremsætte, saa er det ikke, fordi jeg — og jeg tror det gælder ethvert Medlem inden for det paagældende Fællesudvalg — har noget som helst at indvende mod den Mængde af Udgifter, der skal til for at klare de Spørgsmaal. Ja, det er muligt, at der skulde have været anvendt ganske anderledes Beløb, end der er blevet anvendt. Naar jeg har gjort det, er det derimod, fordi vi ved disse Lovforslag fastslaar Tekstanmærkningen urokkeligt i Loven. Jeg tillod mig kun at stille den højtærede Indenrigsminister det Spørgsmaal, om han ikke var enig i, at der om Fordelingen af disse Udgifter senere kunde tages en Drøftelse. Det har ikke været min Mening, og det ved den højtærede Indenrigsminister naturligvis ogsaa, i denne alvorlige Situation at

bebyrde ham med det Arbejde at lave Udgiftsfordelingen om, men blot at faa hans Tilsagn om, at vi kunde drøfte det ved en anden Lejlighed. Jeg fik i øvrigt Tilsagnet.

Indenrigsministeren (Bertel Dahlgaard):

Der er ingen Uoverensstemmelse mellem den Redegørelse, jeg gav i Februar i Aar i 21 Mands Udvalget, for, hvad der vilde ske i den kommende Tid, og det, der er sket. Naar man ikke kritiserede paa det Tidspunkt, skulde man ogsaa lade være nu.

Hertil kommer, hvad det ærede Medlem jo ogsaa ved, at jeg gjorde opmærksom paa den selvfølgeligelige Ting, at der ligger en Vanskelighed i, at Initiativet til en vis Grad er hos Kommunerne. Skal vi nu være enige om at sige Tingene, som de er, helt og fuldt fra begge Sider. Ude i Kommunerne har Kommunalbestyrelsesmedlemmer af alle Partier, ogsaa det ærede Medlems Partifæller, været overordentlig betænkelige ved de meget store Beløb, her skulde anvendes. For at modarbejde disse Betænkeligheder har jeg sagt: Lad os saa faa Planerne ind stykkevis, lad os begynde med Sanitetsordningen, lad os derefter tage Pulterkammerordningen, Husvagtordningen; lad Kommunalbestyrelserne arbejde sig jævnt frem. Jeg forsikrer, at i de fleste Byer har Betænkelighederne hos de forskellige Partier med Hensyn til Pengene været omtrent de samme, og det har selvfølgelig paavirket hele denne Sag.

Det ærede Medlem Hr. Kristen Amby mente, at jeg havde fremsat en Bemærkning til politisk Brug. Det kan jeg nu slet ikke forstaa, at det ærede Medlem kan tænke sig. (*Kristen Amby:* Jo, for det ligner Dem saa godt!). Det kan jeg ikke tro. Men i øvrigt synes jeg ikke, det ærede Medlems Parti bør være særlig sart i denne Forbindelse, hvor man taler om politisk Brug af en Sag. Med den udviklede Sanddrthed, det ærede Medlem er i Besiddelse af, tror jeg han vil indrømme, at hvis denne Sag er brugt politisk i denne Sal, har det været af det ærede Medlems Parti.

Jeg siger i øvrigt om hele den Sag, ogsaa til det ærede Medlem Hr. Aksel Møller — men der er vi altsaa uenige —, at jeg synes, at det ærede Medlem inden for dette Fællesudvalg skulde have sagt: Nej, vi vil ikke i denne Sag, som vi lægger saa stor Vægt paa, søge at lægge en Del af de Udgifter, som det er vedtaget skal bæres af Kommunerne, over paa Staten. Jeg synes det vilde have været rigtigt, hvis det ærede Medlem havde stillet sig saadan. Maa jeg i øvrigt sige, at jeg synes, det er ganske